

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 288/2012-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. júna 2012 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. S. T., L., zastúpenej advokátkou JUDr. M. P., Advokátska kancelária, M., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru, odboru kriminálnej polície, oddelenia ekonomickej kriminality Žilina sp. zn. ČVS: ORP-219/OEK-ZA-2011 z 5. mája 2011, uznesením Okresnej prokuratúry Martin č. k. 3 Pv 136/08-83 z 23. septembra 2011, postupom Krajskej prokuratúry v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 1 KPt 566/08 a jej listom z 23. decembra 2011 a postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. XV/2 Pz 106/11 a jej oznámením z 20. decembra 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. S. T. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. januára 2012 doručená sťažnosť JUDr. S. T., L. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru, odboru kriminálnej polície, oddelenia ekonomickej kriminality Žilina (ďalej len „OR PZ“) sp. zn. ČVS: ORP-219/OEK-ZA-2011 z 5. mája 2011, uznesením Okresnej prokuratúry Martin (ďalej len „okresná prokuratúra“) č. k. 3 Pv 136/08-83 z 23. septembra 2011, postupom Krajskej prokuratúry v Žiline (ďalej len „krajská prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 KPt 566/08 a jej listom z 23. decembra 2011 a postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. XV/2 Pz 106/11 a jej oznámením z 20. decembra 2011.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľke bola uznesením vyšetrovateľa OR PZ vydaným 5. mája 2011 pod sp. zn. ČVS: ORP-219/OEK-ZA-2011 podľa § 70 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) uložená poriadková pokuta v sume 1 000 €, lebo v rámci trestného stíhania pri výsluchu svedka T. T. ako obhajkyňa obvineného M. R. napriek predchádzajúcemu napomenutiu rušila tento vyšetrovací úkon a k vyšetrovateľovi OR PZ sa správala urážlivo.

Sťažovateľka proti rozhodnutiu vyšetrovateľa OR PZ podala sťažnosť, o ktorej okresná prokuratúra uznesením č. k. 3 Pv 136/08-83 z 23. septembra 2011 rozhodla tak, že ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietla ako nedôvodnú.

Vzhľadom na nesúhlas s vybavením jej sťažnosti podala sťažovateľka 3. októbra 2011 krajskej prokuratúre a súčasne aj generálnej prokuratúre podanie označené ako

„1. Žiadosť o preskúmanie rozhodnutia - zrušenie uznesenia Okresnej prokuratúry v Martine zo dňa 23. 09. 2011, číslo 3 Pv 136/08-83 v náväznosti uznesenia vyšetrovateľa OR PZ Žilina ČVS: ORP-219/OEK-ZA-2011 zo dňa 5. 5. 2011..., eventuálne žiadosť o odpustenie poriadkovej pokuty.

2. Žiadosť o odklad vykonateľnosti rozhodnutia o uložení poriadkovej pokuty do doby vybavenia podnetu.

3. Sťažnosť na prieťahy v konaní“.

Krajská prokuratúra toto podanie sťažovateľky v časti požiadavky na zrušenie rozhodnutia okresnej prokuratúry postúpila v novembri 2011 generálnej prokuratúre z dôvodu vecnej príslušnosti. O tom upovedomila sťažovateľku listom č. k. 1 KPt 566/08-54 z 23. decembra 2011, v ktorom zároveň konštatovala, že namietané prieťahy v postupe okresnej prokuratúry nezistila, preto v tejto časti podanie ako nedôvodné odložila.

Generálna prokuratúra podanie z 3. októbra 2011 posúdila ako návrh sťažovateľky na postup podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku, t. j. zrušenie právoplatného rozhodnutia v prípravnom konaní generálnym prokurátorom Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“). Generálna prokuratúra však dôvod na použitie tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezistila a navyše s poukazom na ustanovenie § 364 ods. 1 Trestného poriadku, nepovažovala sťažovateľku za oprávnenú osobu na podanie takéhoto návrhu. O vybavení podania generálna prokuratúra informovala sťažovateľku listom č. k. XV/2 Pz 106/11-10 z 20. decembra 2011. V časti namietaných prieťahov v postupe okresnej prokuratúry pri vybavovaní sťažnosti sťažovateľky proti uzneseniu vyšetrovateľa OR PZ z 5. mája 2011 generálna prokuratúra postúpila jej podanie krajskej prokuratúre na ďalšie konanie.

Podľa názoru sťažovateľky rozhodnutiami vyšetrovateľa OR PZ a okresnej prokuratúry, ako aj postupmi krajskej prokuratúry a generálnej prokuratúry bolo porušené jej základné právo na inú právnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 ústavy a právo na spravodlivé súdne konanie zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, čo odôvodnila takto:

„Sťažovateľke je uložená poriadková pokuta... bez odôvodnenia, a to tak čo do dôvodu, ako aj výšky, pričom dozorujúci prokurátor v zásade na odôvodnenie napadnutého uznesenia vyšetrovateľa odkazuje, bez toho, aby sa zaoberal dôvodmi sťažnosti a zákonnými možnosťami uloženia pokuty. Ani podnety adresované na Krajskú prokuratúru Žilina a Generálnu prokuratúru SR sa dôvodmi sťažnosti nezaoberali a neskúmali ani zákonné možnosti uloženia pokuty...

... V zápisnici o úkone nie je zdôvodnené ako malo dôjsť k rušeniu úkonu... Samotné rušenie malo byť odôvodnené v čom malo spočívať. Týmto sa tak vyšetrovateľ, ako aj prokurátor, ktorý rozhodoval o sťažnosti vôbec nezaoberal. Podnet na KP Žilina, ako aj GP SR takisto nebol vybavený v tom smere, že rušenie nie je odôvodnené, a teda či takáto skutočnosť ako podmienka uloženia poriadkovej pokuty nastala...

Obhajca (sťažovateľka) sa urážlivo nesprával. V zápisnici o úkone nie je zdôvodnené ako malo dôjsť k správaniu sa urážlivo... Samotné správanie urážlivo malo byť odôvodnené v čom malo správanie a intenzita urážania spočívať. Týmto sa tak vyšetrovateľ, ako aj prokurátor, ktorý rozhodoval o sťažnosti vôbec nezaoberal. Podnet na KP Žilina, ako aj GP SR takisto nebol vybavený v tom smere, že malo nastať také správanie, ktorého intenzita bola urážlivá voči policajtovi, a teda odôvodnenie či takáto skutočnosť ako podmienka uloženia poriadkovej pokuty nastala...

Vyšetrovateľ síce zaprotokoloval upozornenie, avšak takémuto zaprotokolovaniu chýbala dôvodnosť, a to vyššie uvedených zákonných podmienok na uloženie pokuty, teda že pred upozornením muselo nastať rušenie konania alebo urážlivé konanie.

Trváme na tom, že nebolo preukázané, že by zo strany sťažovateľky ako obhajcu malo dôjsť k urážlivému správaniu, a že by sa malo podľa vyjadrenia dozorujúceho prokurátora jednáť o také správanie sa osoby voči orgánu činnému v trestnom konaní alebo súdu, ktoré znevažuje autoritu týchto orgánov, pričom môže ísť o verbálny prejav, ale aj o urážku skutkom.

Ďalej aj časový horizont uloženia pokuty nezodpovedá obsahu ustanovenia Trestného poriadku - ak teda už pokuta mala byť uložená, mala byť uložená počas úkonu a toto malo byť zaprotokolované v zápisnici o úkone a následne len písomne vyhotovené rozhodnutie...

Uloženie pokuty po úkone za údajné verbálne útoky, nespĺňalo účel tak, ako to má na mysli § 70 ods. 1 Tr. por., nakoľko hovorí o uložení poriadkovej pokuty v čase, kedy má dochádzať ku rušivému konaniu, ale po skončení úkonu predsa nedochádzalo k rušeniu, úkon bol ukončený...

Vyšetrovateľ neuviedol, čo konkrétne za verbálny útok mal nastať zo strany obhajcu, prečo nie je citované konkrétne zasahovanie obhajcu do úkonu?

Vo veci výšky uloženej pokuty nie je daná ani zmienka, a to tak zo strany vyšetrovateľa a ani dozorujúceho prokurátora...

Krajská prokuratúra v Žiline, ani Generálna prokuratúra Slovenskej republiky nepostupovala v zmysle § 31 zákona č. 153/2001 o prokuratúre v znení neskorších predpisov... Podnet vybavovali len v intenciách Trestného poriadku.

Pokiaľ však dozorujúci prokurátor a následne Krajská prokuratúra Žilina a Generálna prokuratúra SR v rámci svojich rozhodovaní a vybavovaní podnetu, takéto rozhodnutie..., ktoré je v rozpore so zákonom nezrušili, v takejto podobe je daný súhlas na nezákonný postup vyšetrovateľa a vytvorili tým aj nebezpečný precedens smerujúci k porušovaniu základných práv obvineného a súčasne aj obhajcov v trestnom konaní, čím stráca právo na obhajobu akýkoľvek význam... Jedná sa o porušenie práva sťažovateľa, nakoľko napriek písomnému odôvodneniu námietok v rámci sťažnosti a podnetov sa žiaden úsek prokuratúry námietkami nezaoberal...

Máme za to, že orgány verejnej moci nemôžu prijímať také rozhodnutia, ktoré môžu svojimi účinkami porušiť základné práva a slobody fyzických a právnických osôb, najmä ak nie sú odôvodnené, svojvoľné, arbitrárne a nedávajú odpoveď na podstatu veci.

Výklad a používanie ustanovení Trestného poriadku upravujúci inštitút poriadkovej pokuty musí v celom rozsahu rešpektovať základné právo účastníka konania na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru...

Ako dôležitý fakt týkajúci sa doručenia Uznesenia OR PZ Žilina zo dňa 5. 5. 2011, sťažovateľka uvádza: V predmetnom uznesení vyšetrovateľ uložil osobe JUDr. S. T. ... poriadkovú pokutu. Poriadkovú pokutu ukladal sťažovateľke ako fyzickej osobe - občanovi. Na identifikáciu vyšetrovateľ použil dátum narodenia, rodné číslo sťažovateľky a adresu trvalého pobytu sťažovateľky. Napriek tejto skutočnosti bolo uznesenie o uložení

poriadkovej pokuty doručované na adresu: AK JUDr. S. T., s. r. o., M., t. z. nie na adresu trvalého pobytu fyzickej osoby, ktorej bola poriadková pokuta uložená...

... sťažovateľka je presvedčená že vyšetrovateľ si mylí pojmy a nie je zrejmé, komu vlastne ukladá pokutu. Týmto sa však prokurátor v žiadnom štádiu konania nezaoberal. Podľa § 36 ods. 1) Trestného poriadku - Obhajcom môže byť len advokát. - Nie s. r. o.“

Vzhľadom na uvedené sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezom rozhodol, že

„1. Základné právo sťažovateľky JUDr. S. T. na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresnej prokuratúry v Martine zo dňa 23. 09. 2011, číslo 3 Pv 136/08-83 v náväznosti uznesenia vyšetrovateľa OR PZ Žilina ČVS: ORP-219/OEK-ZA-2011 zo dňa 5. 5. 2011, postupom Krajskej prokuratúry Žilina o spôsobe vybavenia podnetu zo dňa 23. 12. 2011 a Generálnej prokuratúry SR o spôsobe vybavenia podnetu zo dňa 20. 12. 2011 porušené bolo.

2. Uznesenie Okresnej prokuratúry v Martine zo dňa 23. 09. 2011, číslo konania 3 Pv 136/08-83 sa zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.

3. Okresná prokuratúra v Martine je povinná uhradiť JUDr. S. T. trovy právneho zastúpenia v sume 269,58 €... za 2 úkony právnej pomoci... na účet jej právnej zástupkyne JUDr. M. P.,... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

Sťažovateľka zároveň požiadala o odklad vykonateľnosti sťažnosťou napadnutých rozhodnutí s odôvodnením, že *„výkonom rozhodnutia uznesenia Okresnej prokuratúry v Martine zo dňa 23. 09. 2011, číslo 3 Pv 136/08-83 v nadväznosti na uznesenie OR PZ Žilina ČVS: ORP-219/OEK-ZA-2011 zo dňa 5. 5. 2011 by sťažovateľke vznikla nenapraviteľná a neprimerane väčšia ujma, než aká môže vzniknúť iným osobám pri odložení vykonateľnosti“*. Napokon sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd *„sťažnosť... prerokoval prednostne, pretože ide o naliehavú vec“*.

Podaním zo 16. februára 2012 doručeným ústavnému súdu 21. februára 2012 sťažovateľka doplnila sťažnosť o *„písomné stanovisko GR SR zo dňa 07. 02. 2012, kde*

sťažovateľka v rámci využitia všetkých zákonných možností žiadala podaním zo dňa 17. 01. 2012, aby bol podnet opätovne preskúmaný nielen v intenciách § 363 ods. 1 Tr. por., ale v súlade s ustanovením § 31 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre, čo jej nebolo vyhovené“.

Prílohu tohto podania tvoril list generálnej prokuratúry č. k. XV/2 Pz 6/12-3 zo 7. februára 2012.

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah... Ústavný súd môže zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie...

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom

prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje predovšetkým vo viazanosti petitom návrhu na začatie konania, teda tou časťou sťažnosti (v konaní podľa čl. 127 ústavy), v ktorej sťažovateľ/ka špecifikuje, akého rozhodnutia sa od ústavného súdu domáha (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na uvedené môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ/ka domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil/a za porušovateľa svojich práv (m. m. IV. ÚS 415/09, IV. ÚS 355/09, II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05).

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, ku ktorému malo dôjsť uznesením vyšetrovateľa OR PZ vydaným 5. mája 2011 pod sp. zn. ČVS: ORP-219/OEK-ZA-2011, uznesením okresnej prokuratúry č. k. 3 Pv 136/08-83 z 23. septembra 2011, postupom krajskej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. 1 KPt 566/08 a jej listom z 23. decembra 2011 a postupom generálnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. XV/2 Pz 106/11 a jej oznámením z 20. decembra 2011.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

1. Sťažovateľka namieta porušenie ňou označených práv uznesením vyšetrovateľa OR PZ vydaným 5. mája 2011 pod sp. zn. ČVS: ORP-219/OEK-ZA-2011, ku ktorému malo dôjsť predovšetkým tým, že nebolo odôvodnené. K tomu ústavný súd poznamenáva, že proti tomuto rozhodnutiu bol prípustný riadny opravný prostriedok - sťažnosť (§ 70 ods. 3, resp. § 185 ods. 2 Trestného poriadku), ktorý sťažovateľka napokon aj využila a o ktorom rozhodovala a rozhodla okresná prokuratúra.

Ústavný súd zotrváva v súlade so svojou doterajšou judikatúrou na tom, že každý sťažovateľ je pred podaním sťažnosti ústavnému súdu povinný vyčerpať všetky právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je oprávnený podľa osobitných predpisov (napr. III. ÚS 152/03, IV. ÚS 126/07).

Vyčerpanie týchto právnych prostriedkov je v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde podmienkou konania vo veci individuálnej ochrany základných práv a slobôd pred ústavným súdom (napr. I. ÚS 256/05, IV. ÚS 126/07).

Sťažovateľka vo vzťahu k uzneseniu vyšetrovateľa OR PZ z 5. mája 2011 v konečnom dôsledku tento prostriedok nápravy využila (sťažnosť z 12. mája 2011) a jej námietkami sa zaoberal prokurátor okresnej prokuratúry, ktorý o nich rozhodol uznesením č. k. 3 Pv 136/08-83 z 23. septembra 2011.

Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že vo vzťahu k tej časti sťažnosti, ktorou sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva zaručeného ústavou, resp. práva zaručeného dohovorom uznesením vyšetrovateľa OR PZ z 5. mája 2011, Trestný poriadok zakladá právomoc príslušnej prokuratúry, čo vylučuje, aby o nej rozhodoval ústavný súd.

Keďže v danom prípade sa sťažovateľka už domáhala ochrany svojich práv uplatnením právnych prostriedkov nápravy adresovaných orgánom prokuratúry podľa

príslušných ustanovení Trestného poriadku, ústavný súd jej sťažnosť v časti smerujúcej proti postupu OR PZ odmietol ako neprípustnú (§ 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

2. Vo vzťahu k namietanému porušeniu základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením okresnej prokuratúry č. k. 3 Pv 136/08-83 z 23. septembra 2011 ústavný súd poukazuje na tú skutočnosť, že toto rozhodnutie sťažovateľka požadovala podaním z 3. októbra 2011 adresovaným tak krajskej, ako aj generálnej prokuratúre zrušiť. Obe prokuratúry obsah podania vyhodnotili tak, že ide o návrh na postup generálneho prokurátora podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku, teda na zrušenie právoplatného rozhodnutia v prípravnom konaní (mimoriadny opravný prostriedok). Krajská prokuratúra podanie sťažovateľky v tejto časti postúpila generálnej prokuratúre.

Generálna prokuratúra však dospela k záveru, že dôvody na zrušenie rozhodnutia vyšetrovateľa OR PZ z 5. mája 2011 a rozhodnutia okresnej prokuratúry z 23. septembra 2011 neboli zistené a že navyše sťažovateľka nie je osobou oprávnenou na podanie takéhoto mimoriadneho opravného prostriedku.

Ústavný súd v tejto súvislosti opäť upriamuje pozornosť na svoju judikatúru, podľa ktorej nie je sťažnosť fyzickej alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ústavy prípustná, pokiaľ sťažovateľ má k dispozícii opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky nápravy na dosiahnutie ochrany svojich základných práv alebo slobôd. Pretože aj v danom prípade sa sťažovateľka proti rozhodnutiu okresnej prokuratúry domáhala ochrany svojich práv uplatnením právnych prostriedkov nápravy adresovaných nadriadeným orgánom prokuratúry, ústavný súd sťažnosť aj v časti smerujúcej proti postupu okresnej prokuratúry odmietol ako neprípustnú (§ 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

Pre úplnosť ústavný súd na tomto mieste považuje za potrebné uviesť, že v rámci tohto konania o sťažnosti sťažovateľky sa nezaoberal otázkou účinnosti tohto právneho prostriedku nápravy [(§ 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde) s prihliadnutím na závery

generálnej prokuratúry v tejto veci], ktorý sťažovateľka zvolila na ochranu svojich základných práv vo vzťahu k rozhodnutiu okresnej prokuratúry, ale ústavný súd vychádzal zo stavu, že sťažovateľka takto postupovala a týmto postupom určila aj spôsob preskúmania jej sťažnosti podanej ústavnému súdu.

3. Pokiaľ ide o namietané porušenie práv sťažovateľky postupom krajskej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. 1 KPt 566/08 aj jej listom z 23. decembra 2011, ústavný súd poznamenáva, že týmto listom bolo sťažovateľke oznámené postúpenie relevantnej časti sťažnosti generálnej prokuratúre a vo vzťahu k namietaným priet'ahom v postupe okresnej prokuratúry bolo podanie odložené ako nedôvodné.

Pokiaľ s takýmto postupom vybavenia podnetu sťažovateľka nesúhlasila, mala k dispozícii právny prostriedok nápravy v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 153/2011 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“).

Podľa § 31 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podľa § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre podnetom sa rozumie písomná alebo ústna žiadosť, návrh alebo iné podanie fyzickej osoby alebo právnickej osoby..., ktoré smeruje k tomu, aby prokurátor vykonal opatrenia v rozsahu svojej pôsobnosti, najmä aby podal návrh na začatie konania pred súdom alebo opravný prostriedok, aby vstúpil do už začatého konania alebo vykonal iné opatrenia na odstránenie porušenia zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor (§ 54 ods. 2).

Podľa § 54 ods. 2 zákona o prokuratúre na účely konania podľa tohto zákona alebo osobitného zákona a na vybavenie podnetu sa nadriadeným prokurátorom rozumie

a) generálny prokurátor, ak ide o špeciálneho prokurátora, prokurátora generálnej prokuratúry okrem prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry, krajského prokurátora alebo prokurátora krajskej prokuratúry,

b) špeciálny prokurátor, ak ide o prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry,

c) príslušný krajský prokurátor, ak ide o okresného prokurátora alebo prokurátora okresnej prokuratúry.

Pokiaľ sťažovateľka za podnet podľa § 31 zákona o prokuratúre považovala už svoje podanie z 3. októbra 2011 adresované krajskej prokuratúre, s vybavením ktorého nesúhlasila, potom mala možnosť podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu krajskou prokuratúrou opakovaným podnetom, na vybavenie ktorého by bol oprávnený generálny prokurátor ako nadriadený orgán (§ 54 ods. 2 zákona o prokuratúre).

Z doplnenia sťažnosti doručenej ústavnému súdu 21. februára 2012 vyplýva, že sťažovateľka po podaní sťažnosti doručenej ústavnému súdu 16. januára 2012, podaním zo 17. januára 2012 adresovaným krajskej prokuratúre žiadala „o *opätovné preskúmanie rozhodnutia - zrušenie uznesenia Okresnej prokuratúry v Martine zo dňa 23. 09. 2011, číslo 3 Pv 136/08-83 v náväznosti uznesenia vyšetrovateľa OR PZ Žilina ČVS: ORP-219/OEK-ZA-2011 zo dňa 5. 5. 2011...*“, v ktorom navrhla preskúmať jej podnet v zmysle ustanovení § 31 zákona o prokuratúre. Tento „podnet“ sťažovateľky bol krajskou prokuratúrou 23. januára 2012 predložený generálnej prokuratúre z dôvodu príslušnosti. Generálna prokuratúra podanie sťažovateľky vybavila listom zo 7. februára 2012, v ktorom okrem iného uviedla, že „*zotráva na stanovisku generálneho prokurátora SR*“, ktoré bolo

sťažovateľke oznámené prípisom č. k. XV/2 Pz 106/11-10 z 20. decembra 2011, a ďalší návrh sťažovateľky zo 17. januára 2012 „*bez ďalších opatrení odkladá*“.

Táto skutočnosť nič nemení na závere, že sťažnosť v časti namietaného porušenia práv sťažovateľky postupom krajskej prokuratúry a jej listom sp. zn. 1 KPt 566/08 z 23. decembra 2011 je neprípustnou z dôvodu existencie právnych prostriedkov nápravy, ktorými sa sťažovateľka mohla (a v konečnom dôsledku tak aj urobila) domáhať ochrany svojich základných práv a slobôd. To bolo dôvodom na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

4. Obdobný záver platí aj pre namietané porušenie základného práva na inú právnu ochranu (čl. 46 ods. 1 ústavy) a práva na spravodlivé súdne konanie (čl. 6 ods. 1 dohovoru) postupom generálnej prokuratúry a jej oznámením č. k. XV/2 Pz 106/11-10 z 20. decembra 2011.

Taktiež v tomto prípade sa sťažovateľka mohla cestou opakovaného podnetu podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre domáhať preskúmania zákonnosti vybavenia jej podnetu z 3. októbra 2011, ak so závermi uvedenými v oznámení generálnej prokuratúry z 20. decembra 2011 nesúhlasila.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd musel aj v tejto časti sťažnosť odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

5. Nad rámec ústavný súd poznamenáva, že sťažovateľka v doplnení sťažnosti predložila ústavnému súdu list generálnej prokuratúry č. k. XV/2 Pz 6/12-3 zo 7. februára 2012, ktorým bol vybavený jej podnet zo 17. januára 2012, avšak bez toho, aby požadovala jeho preskúmanie z hľadiska možného zásahu do jej základných práv alebo slobôd. Sťažovateľka ako osoba znalá práva, navyše zastúpená kvalifikovanou právnu zástupkyňou, petit sťažnosti (návrh na rozhodnutie ústavného súdu), ktorým je ústavný súd v zmysle ustanovenia § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný, v tomto smere neupravila, preto sa ústavný súd touto otázkou nezaoberal.

Napriek tomu ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na znenie ustanovenia § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre, podľa ktorého ďalší opakovaný podnet v tej istej veci vybaví nadriadený prokurátor uvedený v odseku 1 len vtedy, ak obsahuje nové skutočnosti. Ďalším opakovaným podnetom sa rozumie v poradí tretí a ďalší podnet, v ktorom podávateľ podnetu prejavuje nespokojnosť s vybavením svojich predchádzajúcich podnetov v tej istej veci.

Pretože sťažnosť bola ako celok odmietnutá a rozhodovanie o ďalších požiadavkách sťažovateľky (zrušiť rozhodnutie okresnej prokuratúry, vrátiť jej vec na ďalšie konanie a priznať sťažovateľke trovy právneho zastúpenia) je viazané na vyslovenie porušenia základného práva alebo slobody, k čomu v tomto prípade nedošlo, bolo bez právneho významu sa týmito požiadavkami zaoberať.

Z rovnakého dôvodu ústavný súd nerozhodoval ani o návrhu sťažovateľky na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia vyšetrovateľa OR PZ.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. júna 2012